

Čís. 13160.

O návrhu manželského otce, by byl sprostěn povinnosti platiti výživné nezletilému dítěti, ježto se může již samo vyživovati, jest rozhodnuto v řízení nesporném, i když o výživě dítěte byl uzavřen mezi rodiči smír.

(Rozh. ze dne 30. prosince 1933, R I 1188/33.)

Za řízení o rozvod manželství prohlásili manželé, že svolují k rozvodu a že se dohodli, že manžel Antonín K. uznává svou povinnost platiti na výživu nezl. dětí Herty a Antonie 120 Kč měsíčně. Smír ten byl ohledně nezletilých dětí schválen opatrovnickým soudem usnesením ze dne 26. listopadu 1919. Návrhu otcovu, by byl zproštěn vyživovací povinnosti k nezl. dceři Hertě, ježto tato dcera jest schopna se sama živiti, soud první stolice vyhověl. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a odmítl otcův návrh, maje za to, že se změny výživného, ujednaného smírem, nelze domáhati v nesporném řízení, nýbrž jen sporem, v kterémžto směru se dovolával rozhodnutí nejvyššího soudu R I 1161/32.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by nehledě k použitému zrušovacímu důvodu o rekursu znovu rozhodl.

Důvody:

Nelze přisvědčiti názoru rekursního soudu, že rozhodovati o návrhu Antonína K-a, by byl sprostěn povinností platiti výživné nezl. dceři Hertě, protože se již sama může vyživovati, patří na pořad práva, poněvadž ohledně její výživy byl uzavřen mezi rodiči smír, jenž nemůže býti v nesporném řízení změněn, aniž může o něm býti prohlášeno, že není již závazný. Názor ten nemá v zákoně opory, ježto rozhodovati o výživném nezletilých manželských dětí a tedy i o povinnosti ku placení výživného, náleží nepochybně do mimosporného řízení (rozh. čís. 3572, 5768 sb. n. s.). Tomu není na závalu, že o výživném byl uzavřen mezi rodiči smír. Podle §§ 105 a 142 obč. zák. mohou se manželé při rozvodu nebo rozluce manželské se schválením soudu dohodnouti o výchově a opatrování dětí vůbec, tedy i o otázce nákladů na výživu dětí. O takový případ tu jde. Při ústním jednání o žalobě Julie K-ové proti Antonínu K-ovi o rozvod manželství prohlásili manželé, že svolují k rozvodu a že se shodují na tom, že Antonín K. uznává svou povinnost platiti na výživu dětí Herty a Antonie 120 Kč měsíčně, jak mu bylo uloženo usnesením okresního soudu ze dne 24. července 1919, i pro příště a zavazuje se platiti výživné k rukám matčiným, a že pro příští dobu se zvýší nebo sníží výživné podle zvýšení nebo snížení služebního platu otce v poměru 150 Kč k jeho tehdejšímu služebnímu platu 430 Kč. Smír tento byl ohledně nezl. dětí Herty a Antonie K-ových schválen opatrov-

nickým soudem usnesením z 26. listopadu 1919. Tímto smírem však nemohlo býti prejudikováno budoucí úpravě nároků dětí na výživu proti jejich otci. Neboť podle druhého odstavce § 142 obč. zák. může soud, změnily-li se poměry, učiniti nové opatření v zájmu dětí nutné, nehledě k dřívějším svým opatřením nebo k dohodnutí rodičů. Že toto nové opatření jest učiniti v řízení nesporném, plyne z povahy věci a, není-li soud při tom vázán ani dřívější dohodou stran, plyne z toho, že spor o významu a dosahu dřívější dohody nemůže býti důvodem, z kterého by bylo lze věc odkázati na pořad práva. Dovolávati se rozhodnutí R I 1161/32 čís. 12314 sb. n. s. nelze, poněvadž tam úmluva manželů nebyla ohledně nezl. dětí opatrovnickým soudem schválena a šlo jen o smluvní poměr mezi nimi samotnými.
